

[Alfred Jensen.]

fordelingen mellem stat og kommuner til gavn for kommunerne. Det forekommer mig imidlertid, at det også her må slås fast, at det vigtigste og det afgørende ved en sådan skattelovsrevision må være, at der sker en lettelse i skattebyrden for de små og mellemstore indkomster. Det tror jeg vi kan være enige om. Ved en skattelovsrevision må man efter vor opfattelse som nærmeste og eneste mål have, at man fremtidig ikke udskriver mere i skat på den jævne befolkning, end hvad der svarer til lige så mange øre pr. fortjent krone, som før krigen satte ind. Det må være det mindste, man kan nå frem til, og det er for os retningslinien for, hvad der må ske ved skattelovsrevisionen.

Jeg kan ikke se, at det krav, der findes i så henseende ude i den almindelige befolkning, på nogen måde imødekommes ved det foreliggende forslag. Tværtimod har jeg den opfattelse, at det snarere kan medføre en skærpelse af skatteudskrivningen på mellemindkomsterne og de små indkomster, og det ønsker vi ikke at være med til; derfor må jeg sige, at det foreliggende lovforslag i hvert tilfælde ikke tilfredsstiller os.

Jeg er ikke i stand til at se, hvorledes arbejdet vil forme sig i det udvalg, der nu vil blive nedsat, men hvis det skal få vor tilslutning, må lovforslaget gennemgå temmelig betydelige ændringer i den retning, jeg her kortelig har skitseret.

Oluf Pedersen: Fra retsforbundets side har vi, som jeg sagde allerede i foråret og også har nævnt under den økonomiske debat, ikke megen sympati for det forslag, der blev fremsat i foråret, og som nu igen er blevet fremsat af venstre og konservative; det gælder omtrent alt, hvad lovforslaget indeholder. Der kan være enkelte undtagelser, således i hvert fald ideen med at oprette sparekontrakter og forsøge at give de folk, der er i stand til at spare, en ekstra præmie. I øjeblikket er det lige modsat. Hvis en mand nu sparer ved at forbedre sin ejendom, straffer man ham ved at for-

høje skatten på bygningerne. Det er helt forkert at bære sig sådan ad.

Når man tænker sig at lette byrderne på formuerne og på jorden, må det skyldes, at man ikke er klar over, at disse byrder ikke indgår i pristallet og erhvervenes omkostninger på samme måde som de byrder, der lægges på arbejdsindkomsten. Derfor mener jeg, at selve den tanke at give lettelser, sådan som det her foreslås, er en fundamental fejltagelse. Vort mål er for så vidt det modsatte, idet vi ønsker at gøre de egentlige arbejdsindkomster helt skattefrie. Det er sørgeligt, når finansministeren her kan oplyse, at skatterne på de små er fordoblet i samme periode, hvor de største har nøjedes med at få en stigning på 40 pct. Jeg synes, det er så forkert, som det vel kan være. Også set udfra synspunktet erhvervenes omkostninger er det forkert, fordi det netop er de små indkomsters skat — som altså er steget forholdsvis mest — der indgår i pristallet og derved bevirker større offentlige udgifter.

Må jeg forøvrigt sige i anledning af den diskussion, der er ført om skattefradragsreglen, at vi fra vor side ikke ønsker at afskaffe skattefradragsreglen, medmindre vi kan få anden og bedre sikkerhed. Jeg mener, at den modstand, der er mod ophævelse af fradragsreglen også hos os, skyldes, at man ikke har sikkerhed for, at man ikke bliver plyndret til den sidste hvid. Den mistillid, der er til de gamle partier, giver sig udtryk i den frygt, man har for at afskaffe fradragsreglen, selvom man må erkende, at den skatteteknisk er forkert. Jeg forstår udmærket denne mistillid, og derfor er det nødvendigt, at der gives andre garantier, hvis man vil af med skattefradragsreglen. Jeg mener ikke, at modstanden mod afskaffelsen af fradragsreglen bunden i, at befolkningen er bange for, at de store indkomster skal få en tilsvarende stigning i skattebyrden som de små.

Må jeg så sige med hensyn til den fælleskommunale udligningsfond, som man vil afskaffe, at jeg håber ikke, at man vil af